

Ur-Baptistisk Pingst brev 136

Om 1970- och 80-tals väckelser i Sverige – del 2

Går vidare i den historiska väckelsetiden i Sverige utifrån Claes-Göran Bergstrands bok "Den Karismatiska väckelsen – vad hände?" När jag väl skaffat mig nämnda bok, läste jag med igenkännandets upplevelse av kamp och härlighet. Men både Jesusrörelsen och den Karismatiska väckelsen, dog på sätt och vis ut småningom, eller om man säger, tog sig flera samtidiga lärofåror mer eller mindre bibliska. Bergstrand har genom boken gett oss en historisk överblick som saknar motstycke. Jag minns, mest med glädje och tacksamhet till Gud, karismakonferenser i Södertälje som jag var delaktig i, utifrån min pastorstjänst i Järna och Gnesta 1977-1981. Det gick åt rätt många ekumeniska sammanträden inför varje konferens, men stämningen oss emellan var god och förväntansfull – även om någon ville tillbaka till mer av Jesusrörelsens kännetecken, någon annan än mer åt Andens verk, och ytterligare någon annan åt starkare ledarskap. Här följer nu citat ur boken från sidan 146:

"Svenska kyrkans församlingar i Linköpings stift inbjöd till karismakonferens tillsammans med frikyrkoförsamlingar i samma område 25-29 augusti 1976. Det var en välplanerad och välbesökt konferens med omkring 3 000 deltagare. Konferensen tema var 'L76 Karisma till nytta' med en särskild rubrik över förmiddagens bibelstudier och eftermiddagens sektionssamlingar. Bibelstudieledare var Göteborgsbiskopen Bertil Gärtner och docent Gösta Hök från Stockholm. Sektionerna leddes av rektor Bert Franzén, pingstpastorn Bo Hörnberg, kyrkoadjunkt Hans-Erik Lindström samt missionspastor Åke Hedström. Ämnen som behandlades var, 'Församlingen och familjen', 'Församlingen och samhället' och 'Församlingen och världen'...Ulla Östersjö-Jansson, som var med i konferensen, refererade i Veckoposten (9/9 1976):

Konferensen inleddes med en gudstjänst i Domkyrkan, som var fullsatt. Här talade biskop Ragnar Askmark och pingstpastorn Martin Thornell och domkyrkokören sjöng. På Gyllentorget fortsatte mötet där Frälsningsarmén spelade, sjöng och vittnade. På detta torg, mitt i centrum, hölls sedan varje dag 'tolvsången', då olika musikgrupper och sångare medverkade, och stora skaror samlades för att lyssna...Särskilt på söndagen förmärktes en mäktig andevåg, och ett stort antal begärde förbön...Besättningen på missionsbåten Elida, som dessa dagar befann sig på Göta kanal, var gäster på lördagskvällens 'Öppet forum' i S:t Larsgården och gjorde en utomordentlig insats. I bönestunder dessa kvällar upplevde ungdomar frälsning. Konferensens tema 'Karisma till nytta' har, som Hans-Erik Lindström sammanfattade: 'två dimensioner som är intimt förknippade med varandra – Guds helige Ande och engagemanget och arbetsinsatserna för Guds rike. Det är inte grenen som ska synas utan frukten...Detta gick som en röd tråd genom konferensen... - Situationen bland människor i vårt samhälle och i världen gör behovet stort av levande församlingar med levande kristna. Den utrustning, som den helige Ande ger åt var och en, måste komma till nytta. (1 Kor. 12:7)...

Konferensen (Katarina kyrka i Stockholm, övergripande tema 'En ny vision', min anm.) pågick måndag 31 januari – torsdag 3 februari 1977, och kyrkan fylldes till bristningsgränsen varje dag, vilket innebar drygt 1 000 fasta deltagare...Pingstpastorn från Köpenhamn, Alfred

Lorenzen, talade över temat `Vetekornets lag`, vilket också blev mycket uppmärksammat. På ett stilla och pregnant sätt utgick han från Joh. 12:20-30, där Jesus säger till sina lärjungar, *om icke vetekornet faller i jorden och dör, så förblir det ett ensamt korn, men om det dör så bär det mycken frukt...*Lorenzen menade att den kristna församlingen ofta förhållit sig teoretiskt till Bibelns sanningar, men då har man inte förstått dessa. Sanningen om det nya livet förstås inte förrän det upplevs, menade han. Man måste bli född på nytt, som Jesus sade, för att förstå Guds rike. Lorenzen fortsatte att betona betydelsen av att ha ett levande förhållande med Jesus, och visade med exempel från sitt eget liv. Felet som kristna ofta begått är att man har överfört teoretiska sanningar från det ena huvudet till det andra, och det ger ingen andlig växt, menade han och fortsatte:

Vad är Andens frukt annat än Jesu eget liv uppenbarat genom oss? Vad är Andens gåvor annat än Jesu tjänst uppenbarad genom oss? Låt oss understryka att Jesu liv som uppenbaras är Andens frukt och icke vårt eget verk. Jesu tjänst är Andens gåvor icke vår egen duktighet eller ansträngning...Jesus sätter likhetstecken mellan sig själv och oss. Han säger efter uppståndelsen: `Såsom Fadern har sänt mig, så sänder jag också er.` Det är då han andas på dem och säger: `Tag emot den helige Ande.` Han uppenbarar sig själv genom oss...

Liksom förra hösten (1977 min anm.) arrangerades en ekumenisk karismakonferens i Södertälje 26-29 oktober, denna gång i pingstkyrkan. Med konferenstemat `Fri att leva – Karisma -78` välkomnades man till en fest inför Herrens ansikte! Kallad talare var Johannes Facius och Ylva Eggehorn, och sångerskan Chesne Ryman ledde lovsången tillsammans med Karismakören. Året därpå arrangerades ytterligare en ekumenisk karismakonferens i Södertälje 25-28 oktober -79, denna gång i S:t Ragnhilds kyrka. Till samma tema som förra året, `Fri att tjäna – Karisma 79`, inbjöd man till en fest inför Herrens ansikte. Medverkande talare var pastor Sven Levin, USA, och Erik Ewalds, Finland. Musikledaren Eva Berg från Stockholm ledde lovsånger tillsammans med Karismakören. Två år senare inbjöd Södertälje pingstförsamling till en karismakonferens. Därmed var nog Södertälje den plats där man arrangerat flest karismakonferenser så tätt inpå varandra.”

Sigvard Svärd